

Fate/Zero

// Hirotaka

A 2000-es évben alapított *Type-Moon* visual novellek gyártásával szerzett magának hírnevet, az olyanok, mint a *Tsukihime* vagy a *Kara no Kyoukai* nagy népszerűséget hozott a stúdióknak. Nem is beszélve a *Fate/Stay Night*ről, ami minden rekordot megdöntött és nagyon hamar óriási rajongótáborra tett szert. A fenti három cím természetesen anime sorozatot is kapott később. A csak saját munkáiból dolgozó *Type-Moon* tavaly az *ufotable* animációs stúdióval karöltve megajándékozott minket a *Fate* univerzum egy újabb darabjával, ez pedig a *Fate/Zero*.

A *Fate/Zero* tulajdonképpen a *Fate/Stay Night* (továbbiakban: FSN) előzménye, ami a 10 évvel korábbi, azaz a 4. grálháborút mutatja be. A rajongóknak biztos nem kell bemutatni, de akik esetleg mégsem ismernék az animét, azoknak röviden vázolnám a sztorit. A történet a jelenkorban játszódik, pontosabban Fuyuki városában zajlik a cselekmény. A Szent Grál kiválaszt hét mágust, akik megidézhetnek maguknak egy szolgát. Amikor minden mester és szolga „megjelent”, akkor hivatalosan is elkezdődik a háború, azért a szent ereklyéért, ami majd teljesíti a nyertes egyetlen kívánságát. Természetesen a normális hétköznapi emberek erről mit sem tudnak, az egy-egy harc pusztításáról a híradóból értesülnek (pl.: gázszivárgás az FSN esetében). A háború lényege egyszerű, a mesterek a szolgálk segítségével harcolnak egy másik páros ellen, és aki a legvégén marad, az nyer. Persze mindenki más módszerrel harcol, van, aki bujkál, van, aki csak megfigyel és van, aki büszkén kiáll a harcmezőre magára rajzolva a céltáblát, hogy „ide lőjete, állok elébe”. A dologban azért van egy csavar, ugyanis nem biztos, hogy a háború végéig egy szolga ugyanazon mester oldalán harcol, mint aki az elején megidézte. Különbő okokból egy szolga egy másik mesterrel is köthet „szerződést” (pl.: a mestere meghal, vagy harcra alkalmatlanná válik). Aki kiesik a háborúból, és persze nem hal meg, szövetséget köthet egy másik szolgálival, ha van ilyen, vagy elmehet a Kotomine templomba, ami demilitarizált övezet, így a mester biztonságban van a háború végéig.

A történet részleteit viszont a *Fate/Zero* sokkal mélyebben és részletesebben elmagyarázza, mint elődje, így hát érdemes figyelni. Nézzük, hogy ki kicsoda. A mesterek igazából simpla emberek, vagyis mágusok, akik bizonyos szintű varázslatokra képesek. A szolgálk pedig mind hősi lelkek, akik a valódi történelemben vagy mitológiában megjelennek. Itt az anime eltér az FSN-től, ugyanis értelemszerűen mind mesterek, mind szolgálk tekintetében nagyon kevés átfedés van a két anime között. Minden szolgálknak van egy fajta kasztja, ezek: Archer, Assassin, Berserker, Caster, Lancer, Rider, Saber. A történetvezetést nem bonyolítják túl, elég könnyen megérthető mi miért történik, ám ezúttal nagyobb hangsúlyt fektettek a mesterek cselekedeteinek megértésére. Ugyanis a 25 részes sorozat első fele (13 rész) jó részt taktikázásból, megbeszélésből, esélylatolgatásból, ergo dumálásból áll, tehát aki nagy harcokat vár végig, az csalódnia fog, és várnia kell a folytatásra. Biztosra veszem, hogy abban a harc több lesz. Itt emelném ki a sorozat egy nagy hibáját, hogy a maradék 12 részt csak áprilisban láthatjuk. Nagyon durván ketté lett vágva, ami engem érzékenyen érint. Megjegyezném még, hogy a *Fate/Zero* komolyabb alkotás lett és látszik rajta, hogy idősebb korosztálynak szánták.

Cím:

Fate/Zero

Epizódyszám:

25 (13+12)

Eredeti készítő:

Gen Urobuchi (Type-Moon)

Gyártó:

Aniplex, Nitroplus, Notes, Seikaisha, ufotable

Animáció:

ufotable

Rendező:

Aoki Ei

Zeneszerző:

Yuki Kajiura

Eredeti karakterdizájn:

Takashi Takeuchi

Forgatókönyv:

Akihiro Yoshida, Akira Hiyama, Kazuharu Sato, Takui Miyajima

Értékelés: 10/10

Most térjünk is rá ténylegesen a karakterekre, amik remekül sikerültek, rengeteg különféle embertípus megfordul: a sznob egós, a taktikus harcos, a háttérben meghúzódó sunyi, az óvatos és kissé gyáva, az aberrált állat és még sorolhatnám. Mindenki máshogy gondol a grálháborúra, máshogy kezd neki a stratégiája kidolgozásának és máshonnan közelíti meg az ellenfelét. Ennek okán sokszor mester és szolga nem is ért egyet, de persze lehet kényszeríteni a szolgát egy adott parancs teljesítésére, amit a mester kezén lévő mágikus jel, az úgynevezett vezérvarázslat testesít meg. Természetesen ebből összesen három darab van, így igencsak érdemes megfontolni ennek használatát. Fentebb említettem, hogy eltérnek a szereplők a két sorozatban, de van átfedés. Mesterek tekintetében itt van az FSN-ből a most fiatalabb Kirei, aki Assassin mestere, csavaros eszű és ravasz, valamint az FSN-ben csak néhány jelenetben lévő, de a Fate/Zeróban lényegi szereplő Emiya Kiritsugu, aki egy mágusgyilkos és az Einzbern család oldalán, Saber mestereként száll harcba. Ő egy igazán céltudatos, hideg és kegyetlen harcos. Láthatjuk, a még kislány Rint, akinek első kalandjára egy egész epizódot szenteltek a készítők és apját, Tohsaka Tokiomit most mesterként ismerjük meg. Szerepel még Illya is, aki az FSN-ben Berserker mestere és Matou Sakura is feltűnik kicsit, itt ők is még kisgyerekek. Szolgák tekintetében, csak Gilgamesh és Saber, aki ugyanaz a hősi lélek, és egyesek biztos sajnálják, de most csak Saber az egyetlen női szolga is.

A grafikáról csak jókat tudok mondani, az ufotable hozza a tőle megszokott magas színvonalat, amit már a Kara no Kyoukaiban is bemutatott: gyönyörű éles színek és mesteri animáció. A Fate/Zero sötétebb lett elődjénél, ami nem is baj, alpból is teljesen más a hangulata, mint az FSN-nek. Komorabb, és komolyabb egyaránt. A fény-árnyék összhatás tehát nagyon szép, a képek részletesek és a néhol belefűzött lassítás vagy speciális kameramozgás és beállítás is nemcsak, hogy jól néz ki, de hatalmasat dob a hangulaton. Egyáltalán nincs erre nézve panaszom, sőt egy-egy résznél percekig az államot kerestem, mert a szememet nem voltam képes levenni a képernyőről. A karakterdizájn azert csiszoltak, elvégre mégis haladt az idő, továbbá a változatosságot növeli, hogy a szolgákat is sokszor látjuk hétköznapi öltözékben és nem csak páncélban.

Essen egy pár szó a zenéről is, az opening és ending elképesztően jól sikerült, én bátran állítom, hogy 2011 legjobb főcímdalai lettek, persze ez szubjektív. Mindig meghallgattam mindet. Az aláfestő dallamok is tetszettek, igaz most nem Kawai Kenji volt a zeneszerző, de így is egy nagy névnek, Yuki Kajiurának köszönhetjük a jelenetek alatti muzsikát, ami zseniális lett. Természetesen a készítők egy-egy régebbi dallamot is belecsempészték az animébe, de az új zenék is remekül helytállnak és hozzáadnak a hangulathoz, tényleg szépek lettek és jó őket hallgatni. A hangeffektekről is ugyanezt tudom elmondani.

Összességében tehát nem csalódtam, egy remek animét kaptunk a Type-Moontól, kitettek magukért, mint mindig. Kérlek nézzétek el nekem, hogy kissé elfogult vagyok, de a négy hónapnyi szüneten kívül nem tudok a sorozatnak más negatívumot felróni. Azt mondom, hogy, aki Fate rajongó annak kötelező darab, és aki még nem látta az FSN-t, az is kezdheti ezzel nyugodtan, mert ilyen szempontból függetlenek egymástól. Valamint, ahogy azt a cikk elején is említettem, a Fate/Zero az előzmény történet.

